Sesja naukowa w Muzeum Wigier: Aleksander Połujański. Pionier polskiego piśmiennictwa leśnego

Augustowsko-Suwalskie Towarzystwo Naukowe organizuje sesję naukową ph. "Aleksander Połujański (1814–1866). Pionier polskiego piśmiennictwa leśnego", która odbędzie się 16 września 2017 w Muzeum Wigier w Starym Folwarku.

Program sesji:

10.00
Otwarcie sesji: prezes ASTN, Dyrektor WPN, przedstawiciel LP, Dyrektor Archiwum Państwowego w Suwałkach
– Andrzej Matusiewicz: Aleksander Połujański (1814–1866) – zapomniany leśnik i krajoznawca
– dr hab. inż. Roman Jaszczak, Lasy i leśnictwo w Królestwie Polskim oczyma Aleksandra Połujańskiego
– dr inż. Jacek Łoziński, Połujański – leśnictwo dawniej czy dziś?

12.00
Otwarcie wystawy ze zbiorów Archiwum Państwowego w Suwałkach, Litewskiego Państwowego Archiwum Historycznego i wydawnictwa Libra z Olecka

12.15–12.30

Przerwa kawowa

– Zbigniew Fałtynowicz: Walory literackie Wędrówek po guberni augustowskiej... i innych dzieł Aleksandra Połujańskiego
– Jarosław Borejszo: Wędrówki po guberni augustowskiej po 158 latach; traktem zapuszczańskim
– Grzegorz Kłoczko: Uwarunkowania rynkowe, techniczne i marketingowe wznowienia dzieł Aleksandra Połujańskiego po 150 latach

14.30
Zakończenie sesji

***

Aleksander Połujański (1814–1866) - pionier polskiego piśmiennictwa leśnego

Pochodził z Wileńszczyzny. W 1837 roku ukończył studia w Instytucie Leśnym i Mierniczym w Petersburgu. Był leśniczym w guberni kazańskiej, wołogodzkiej i moskiewskiej, a od 1849 sekretarzem w oddziale leśnym rządu gubernialnego

moskiewskiej, a od 1849 sekretarzem w oddziale leśnym rządu gubernialnego warszawskiego. W roku 1855 otrzymał stanowisko asesora nadleśnego w rządzie gubernialnym augustowskim. Miał już wtedy w dorobku pisarskim Opisanie lasów, a pobyt w guberni augustowskiej zaowocował Wędrówkami. Od 1859 roku był komisarzem leśnym w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu w Warszawie. Wtedy to wydał Leśnictwo
Polskie.

Połujański był leśnikiem–praktykiem, proponował własne podejście do nauki i praktyki leśnej. Przeciwstawiał się wpływom niemieckim w tym
zakresie. Niektóre idee i rozwiązania Połujańskiego wprowadzono i wykorzystano dopiero po jego śmierci.

Zmarł 26 maja 1866 r. w Warszawie. Jego doczesne szczątki spoczęły na Powązka

źródło: WPN
(opr.aa)